

III. НОВА ОПАСНОСТ

„О, Боже, кой ли идва?“ - шепнеха Хлапич и Гита. Те бяха клекнали под яслите и надничаха през сламата. Мълчаха като мишки, само сърцето им биеше силно.

А когато двамата души дойдоха под лампата и когато Гита и Хлапич ги разпознаха, тогава още по-силен страх ги обзе.

Тези двама души бяха стопанинът на цирка и черният човек.

„О, откъде се познават те и какво правят толкова късно в обора!“ - си помислиха Гита и Хлапич и все повече им се свиваха сърцата.

Но кой ли би си помислил каква нова опасност заплашва Хлапич и Гита! Черният човек и стопанинът на цирка тръгнаха право към врания кон и дойдоха толкова близо до Хлапич и Гита, че от тях ги делеше само един наръч слама.

Как сега, след всичко това, мълчаха Хлапич и Гита! Така тихо дишаха, че сламка не прошумоля около тях.

„Бундаш! Мили мой Бундаш! Недей да лаеш!“ - шепнеше Хлапич в ухото на Бундаш и здраво го прегърна, защото усети как Бундаш се сепна, когато позна черния човек. А Бундаш беше

добър като хубав ден, и когато усети, че ръцете на Хлапич треперят, замълча като мъртъв.

И сега черният човек и стопанинът на цирка започнаха да разговарят.